

วิธีตั้งจิตอธิษฐานพระของขวัณวัดปากน้ำ

ท่านจงโน้มใจของท่านให้หยุดอยู่ที่ศูนย์กลางกายตัว (ดังจะกล่าวในตอนหลัง) บูชาพระรัตนตรัย ซึ่งเป็นของศักดิ์สิทธิ์ สิ่งอื่นจะศักดิ์สิทธิ์ยิ่งกว่าไม่มีในโลก เสร็จแล้วให้หยิบเอาองค์พระของท่านมาพิจารณาให้จำได้ แล้วหลับตาน้อมมองค์พระไปตั้งไว้กลางตัวในกลางศูนย์กลางข้างใน แล้วให้บริกรรมภาวนาว่า “สัมมาอะระหัง” นี่ก็ให้เห็นเหมือนกับเห็นด้วยนัยน์ตาจริงๆ นี่ก็หนักขึ้นก็เห็นชัดแจ้งกับตาจริงๆ การเห็นนั้นไม่ใช่ตามนุษย์เห็น เป็นตากายทิพย์เห็น (กายที่เรานอนฝันออกไปนั่นแหละคือกายทิพย์)

เมื่อเห็นชัดแจ้งดังนั้น แล้วก็ต้องมองให้เห็นไว้เสมอในอิริยาบถทั้งสี่ เมื่อทำให้เห็นดังนี้ พระท่านก็จะโปรดเรา ต่อแต่นั้นท่านจะปาฏิหาริย์นิรมิตองค์ของท่านให้โตออกไปบ้าง เล็กบ้าง แล้วเปลี่ยนสีเป็นสีต่างๆ ขาวเป็นเงินยวงบ้าง เป็นสีทองคำบ้าง เป็นสีเหลืองบ้าง เป็นสีขาวสะอาดบ้าง เป็นสีแก้วมรกตบ้าง ขาวใสเหมือนเพชรบ้าง เหมือนกระจกส่องเงาหน้าบ้าง เมื่อเห็นได้ถึงขนาดนี้ แล้วอย่ายินดียินร้าย ทำให้ใจเฉยนิกว่านั้นเป็นปาฏิหาริย์ของพระท่าน ท่านโปรดเรา เราต้องเคารพระลึกถึงท่านเสมอ

เมื่อทำได้ดังนี้ชื่อว่า บูชาพระองค์ท่านด้วยคารวะอย่างยิ่ง ไม่มีการบูชาอื่นจะยิ่งไปกว่า ในขั้นนี้องค์พระท่านจะปาฏิหาริย์จนเต็มส่วนของท่าน เป็นแก้วมรกตทั้งองค์ งามไม่มีที่ติ ท่านจะประทับอยู่ที่ศูนย์กลางกายของเราตามเดิม แต่ประทับผืนพระพักตร์ออกตามกายของเรา ที่ศูนย์กลางกายมนุษย์

เมื่อเราเข้าถึงองค์พระดังนี้แล้ว ต้องการอะไรอาราธนาให้ท่านช่วย ต้องสำเร็จตามปรารถนา ต่างแต่ช้ากับเร็วเท่านั้น หรือทันใดนั้นก็ได้อ

เมื่อเราหัดทำให้เข้าถึงองค์พระได้ชำนาญคล่องแคล่วดังนี้แล้ว ในเมื่อเราจะไปทางบกก็ดี ทางน้ำ ทางอากาศก็ดี หรือจะไปในที่ใดที่หนึ่งก็ดี หรือมีเหตุการณ์บังเกิดขึ้นโดยปัจจุบันก็ดี เราก็จะอาราธนาให้ท่านช่วยได้ทันทั่วทั้ง

ถ้าเรารับราชการขอทางราชการของข้าพเจ้า ขอให้ราบรื่นเรียบร้อย ไม่เป็นที่สะดุดตา สะดุดใจผู้หลักผู้ใหญ่

ถ้าเราค้าขาย ขอให้การค้าขายของข้าพระพุทธเจ้าขอให้ซื้อขายคล่อง กำไรงาม

ถ้าเราทำนา ทำสวน ทำไร่ ทำกิจการใดๆ ขอให้การกระทำนี้ได้ผลเกินควรเกินค่า

ถ้าเราจะไปทางน้ำ ทางบก ขอให้ไปดีมาดี สวัสดิ์มีชัยทุกเมื่อเทอญฯ

นอกเหนือจากคำอธิบายที่ให้อยู่กับพระของขวัญแล้ว หลวงพ่อยังได้กล่าวถึงวิธีปฏิบัติ ตลอดทั้งวิธีอาราธนาพระของขวัญไว้ในที่อื่นอีกว่า

* บัดนี้ ท่านทั้งหลายบรรดาที่มารับของขวัญ สมทบทุนสร้างโรงเรียนพระปริยัติ วัดปากน้ำ ได้อุตสาหะพยายามด้วยความบากบั่นกรากกรำทรมาณร่างกายมาก็เพราะอยากจะได้ของขวัญ รู้ว่าของขวัญนี้เป็นของศักดิ์สิทธิ์ เป็นมหัศจรรย์

เมื่อเราได้ของขวัญแล้ว ให้ตั้งใจแน่วแน่หยิบของขวัญนั้นด้วยมือของตน แก้อหู่พระของขวัญออก หยิบด้วยมือของตน แล้วให้จำของขวัญนั้นแม่นยำ แน่นนอน ไม่พินเพื่อน ไม่หลงไหล จำได้แม่นยำดีแล้ว ให้น้อมเข้าไปในกลางตัว

หญิงน้อมเข้าไปทางช่องจมูกซ้าย ชายน้อมเข้าไปทางจมูกขวา เข้าไปตั้งอยู่กลางตัว กลางตัวนะ สะดือทะลุหลัง ขวาทะลุซ้าย สะดือทะลุหลังไปเส้นหนึ่งด้ายกลุ่ม ขวาทะลุซ้ายไปเส้นหนึ่งด้ายกลุ่ม ชึ่งติง ตรงกลางจดกันนั้น เรียกว่า กลางก๊ก อาราธนาพระไปตั้งอยู่กลางก๊กนั้น เราหันหน้าไปทางไหน พระหันหน้าไปทางนั้น

กลางก๊กนั้นแหละถูกกลางดวงธรรม ที่ทำให้กายมนุษย์ใสบริสุทธิ์เท่าฟองไข่แดงของไก่ ตั้งอยู่กลางดวงธรรมนั้น **ดวงธรรมถ้าใสสะอาดอยู่ ชีวิตของเราจะรุ่งโรจน์โชตินาการ** ถ้าดวงธรรมชุบชืดเศร้าหมองอยู่ ชีวิตของเราจะไม่รุ่งโรจน์ ชุบชืดเศร้าหมองเหมือนกัน ภายหลังตั้งใจลงไปอีกชั้นหนึ่ง หญิงสอดใจไปทางช่องจมูกซ้าย ชายสอดใจไปทางช่องจมูกขวา เข้าไปตั้งอยู่ในกลางองค์พระของขวัญนั้น

พอถูกกลางองค์พระของขวัญก็ถูกพระพุทธานับสงไสยไม่ถ้วน แล้วให้ระลึกถึงพระพุทธานุ โดยบาลีว่า สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง ให้ช่วยประคองใจให้หยุด พอถูกส่วนเข้าเท่านั้น หยุดก็เขียว ใจหยุด เมื่อใจหยุดแล้วเราเอาใจของเราเข้ากลางของหยุดนั้น กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง หนักเข้า พอถูกส่วนเข้า เห็นพระแจ่ม ลืมตาก็เห็น หลับตาก็เห็น นิ่งก็เห็น นอนก็เห็น เดินก็เห็น นึกเป็นอะไรก็เห็นแจ่มเวลานั้น

เมื่อเห็นแจ่มแล้ว ใจหยุดนี้อยู่กับพระที่เห็นแจ่มนั้นแหละ เป็นมหากุศลจะทำบุญกุศลอย่างหนึ่งอย่างใดสู้ไม่ได้ สร้างวัดวาอารามอย่างหนึ่งอย่างใดสู้ใจหยุดนี้อยู่กับพระของขวัญนั้นจิตใจเดียวเท่านั้นแหละ ไม่ได้เสียเงินสักก็โกฏีกัลลาก็สู้ไม่ได้

เมื่อเราเอาใจของเราจดอยู่ที่พระของขวัญที่เห็นแจ่มนั้น เป็นมหากุศลเป็นสมาธิแล้ว ตายไม่ตกนรก อยู่กับพระของขวัญที่เห็นแจ่มนั้นแหละ ใจอยู่กลางของหยุด กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง หนักเข้าไปอย่าถอย ถวายตัวทีเดียว ไม่ถอยกลับกันตรงนี้ ถวายตัวไม่ถอยหนักเข้า พระนั้นจะโตได้ แปลงสีได้ เป็นพระแก้วใสเท่าๆ ตัวเรา หรือโตกว่าตัวเรา เราก็ก็นำเอาใจของเราไปหยุดนี้อยู่กลางองค์พระแก้ว สะดือทะลุหลัง ขวาทะลุซ้าย กลางก็แบบเดียวกันไปหยุดนี้อยู่กลางองค์พระแก้วนั้น พอหยุดนี้อยู่กลางองค์พระแก้วแล้ว ก็ระลึกถึงความบริสุทธิ์ดีของพระแก้วว่า สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง ใจเราก็ก็นิ่งตามเดิม หยุดก็เข้ากลางของหยุดไปตามเดิม กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง นิ่งพระแก้วนั้นก็ใสหนักขึ้น สะอาดหนักขึ้น โตหนักขึ้น จะไปไหนกับพระแก้วนั้นก็ได้อารธนาพระแก้วไปนรก ๔๕๖ ขุมไปตรวจนรกดูได้ตลอด

เมื่อไปถึงสัตวันรอกแล้ว จะไปพูดไปถามกับสัตวันรอกอย่างหนึ่งอย่างใดกับสัตวันได้ตามปรารถนา หรือจับมือจับแขนกับสัตวันรอกนั้น ได้ถามก็ได้จับมือถือแขนก็ได้ตามใจชอบ ตามความปรารถนาเหมือนมนุษย์เรา

ถ้าจะไปดูพวกเปรต ตรวจดูพวกเปรตมี ๑๒ ตระกูล ไปพูดไปจากันได้ ถามบุพพกรรมที่กระทำดี กระทำร้าย อย่างหนึ่งอย่างใดได้ บ้านช่องอยู่ที่ไหนถามได้ จับมือถือแขนกันได้ พูดได้แบบเดียวกัน

ถ้าจะไปพวกอสูรกายก็แบบเดียวกัน จับมือถือแขนพูดกันได้ ได้ถามกันได้ มีเวรกรรมอันใดกระทำจึงได้มาอยู่ในอบายภูมินี้ พูดรู้เรื่องกัน จับมือถือแขนกันตามใจชอบ

จะไปในพวกสัตว์เดรัจฉาน สัตว์เดรัจฉานนั้นมีกายข้างนอก ถ้ากายข้างในนี้เป็นมนุษย์ละเอียดเท่าๆ นั้น ก็จับมือถือแขนพูดกันได้

จะไปหาพวกมนุษย์ตรวจดูพวกมนุษย์ว่ามีมากน้อยเท่าไรไปได้ตลอดหมด กายมนุษย์นั้นก็จับมือถือแขนกัน พุดได้ กายหยาบ กายละเอียดจับได้ทั้งนั้น

ถ้าจะไปในพวกเทวดามีก็ขึ้นไปได้หมด ฯลฯ มีมากน้อยเท่าไร จับมือถือแขนกันได้

ถ้าจะไปในพวกโลกพรหม ๑๖ ชั้น ไปจับมือถือแขนกันได้

ถ้าจะไปในรูปพรหม ๔ ชั้น มีมากน้อยเท่าไร จับมือถือแขนกันพุดได้

ถ้าจะไปหาในพระพุทธเจ้าในนิพพาน ก็เฝ้าในนิพพาน เฝ้าในพระพุทธเจ้า ไปถึงพระพุทธเจ้าแล้ว พุดอย่างหนึ่งอย่างใดกับพระพุทธเจ้าได้ จับมือถือแขนกับพระองค์ก็ได้ เหมือนมนุษย์เราแบบเดียวกัน

เมื่อเป็นเช่นนั้น ของนี้เป็นของศักดิ์สิทธิ์ อัจฉรย์อย่างนี้เห็นไหมละ ศักดิ์สิทธิ์นัก ถ้าใครได้ดังนี้แล้ว คนนั้นก็ตายก่อนตายได้ ก่อนจะตายนั่งตายก็ได้ พุดไปกระทั่งดับจิตก็ได้ ตายเสียก่อนตายสัก ๒ ชั่วโมงก็ได้ เพราะมีกายของขวัญกายแก้วสำคัญนัก

ถ้าไม่ถึงขนาดนั้น เราต้องการจะรวบในชาตินี้ จะค้าขาย เอาใจจดเข้าที่พระของขวัญนั้น ขออาราธนาพระองค์ได้ทรงโปรด ข้าพระพุทธเจ้าเป็นพ่อค้า หญิงก็หม่อมฉันเป็นแม่ค้า การค้าของข้าพระพุทธเจ้าขอให้กว้างขวางเต็มประเทศไทย ล้นประเทศไทย ขอให้ซื้อขายคล่องกำไรงามดังไปถึงนิพพาน ส่งผังซื้อขายคล่องกำไรงามเต็มตัวล้นประเทศไทย ก่อนจะค้าขายภาวนาอย่างนี้ทุกคราวไป ขายของขายง่ายขายตายสะดวกเหมือนเทน้ำเทท่า

ถ้าจะรับราชการหรือรับราชการอยู่แล้วก็บอกว่า ข้าพระพุทธเจ้ารับราชการอยู่แล้ว หม่อมฉันเป็นผู้รับราชการ ขอให้หน้าที่ราชการของข้าพระพุทธเจ้าขอให้ราบรื่น เรียบร้อย ไม่เป็นที่สะดุดตา สะดุดใจผู้ใหญ่ ขอให้นิยมชมชอบกับข้าพระพุทธเจ้า ถ้าเป็นราชการขอให้ถึงขั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอก ให้สูงสุดในสายราชการนี้ หน้าที่ราชการใดก็อาราธนาท่านในทางชนิดนั้นไป ก็จะได้ผลสมความปรารถนา ก็จะดังไปถึงนิพพาน ท่านก็ส่งผังราชการสูงสุดมาให้เต็มตัวเราก่อนจะรับราชการอย่างนี้ทุกคราวไป

ถ้าจะไปทำไร่ ทำนา ทำสวน ทำการงานด้วยลำแข้งของตนเอง ด้วยอวัยวะร่างกายของตน ขอให้ทำงาน ทำตาย ทำสะดวก ได้ผลเกินควรเกินค่า นิ่งอยู่กลางองค์พระของขวัญนั้น สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง ดังไปถึงนิพพาน ส่งผังได้ผลเกินควรเกินค่ามาเต็มตัวเรา

ถ้าจะไปทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ขออาราธนาพระองค์ได้ทรงโปรด ขอให้ไปดี มาดี สวัสดิ์มีชัย นิ่งอยู่กลางองค์พระของขวัญนั้น สัมมาอะระหัง, สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง ดังไปถึงนิพพาน ส่งผังไปดีมาดี สวัสดิ์มีชัยมาเต็มตัวเรา

วิธีเราได้พระของขวัญไปแล้ว ให้ปฏิบัติให้ถูกส่วนดังนี้ ที่บอกให้ฟังนี่จะเป็นวิธีของการประพฤติปฏิบัติรักษาในพระของขวัญนี้ ถ้าแม้เราได้พระของขวัญนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของเราแล้ว ละก็ติดอยู่กับตัวเราเสมอๆ บำบัดโรคภัยไข้เจ็บได้ต่างๆ โรคภัยไข้เจ็บมีในตัวเราหายหมดแล้ว เด็กเล็กละก็อ้วนท้วนทีเดียว ตกน้ำก็ไม่ตาย เรือล่มก็ไม่ตาย รถชน รถทับ ไม่เป็นอันตรายทั้งนั้น ถ้าลองสงครามเกิดขึ้นไม่ต้องอพยพหลบหลีก เมื่ออยู่อย่างใดก็อยู่อย่างนั้นตามหน้าที่ทำมาหากิน อยากรักก็ทำมาหากินอยู่อย่างนั้นตามหน้าที่ ถ้าเข้าสมรภูมิไปรบกับเขา ก็ไม่ต้องหวั่นหวาด มีพระของขวัญแล้ว อารยยุทธภณทำอะไรไม่ได้ ให้รักษาไว้ให้ดีนะ เป็นของขวัญที่สำคัญ เหมือนแก้วสารพัดนึก

พระพุทธเจ้าท่านรับสั่งเมื่อทำเสร็จในวันแรก เวลาจะได้อรุณออกพรรษาทรงรับสั่งว่า **“ตั้งแต่มีธาตุมีธรรมมา ของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้เพิ่งเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในโลก คำนี้ของศักดิ์สิทธิ์ในชมพูทวีปในจักรวาลทวีป ศักดิ์สิทธิ์แค่ขนาดนี้ไม่มี”**

เพราะเหตุว่าของศักดิ์สิทธิ์นี้มนุษย์ไม่ได้ทำตามปกติธรรมดา อารยธรรมพระพุทธเจ้ามีธรรมกาย ธรรมกายไปอาราธนามาให้ท่านปรุขขึ้น ตกแต่งให้มนุษย์ **เมื่อมนุษย์คนใดได้รับไปได้แล้ว มนุษย์คนนั้นมีสมบัติติดตัวพันล้านทุกคน** คือ ขอท่านไว้อาราธนาว่ามนุษย์ผู้ใดสมทบทุนสร้างโรงเรียนละก็ ขอให้เป็นเศรษฐีทุกคน ถึงอาราธนาสมบัติมาติดตัวไว้พันล้าน พันล้านทุกคนไป

ให้รักษาพระนี้ไว้ให้ดี ถ้ารักษาดีละก็เรียบร้อยท่านอยู่ได้สะดวกดี อยู่กับเรา ถ้ารักษา ดูถูกดูหมิ่นหายไปเสียไม่อยู่ด้วย เมื่อหายไปอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วเคารพคารวะนับถือ อาราธนา อ่อนน้อมก็กลับมาอยู่อีกก็ได้ ให้ตั้งใจดังนี้ ไม่ใช่ของธรรมดาณะ เปล่งรัศมีก็ได้ พุดก็ได้ ลอยไปก็ได้ หายไปก็ได้ ของชนิดหนึ่งเท่านั้นละอัศจรรย์นัก ไม่ใช่ของตายของเป็น เขาเรียกว่าของสำเร็จ ของศักดิ์สิทธิ์ให้จำไว้แน่นอนนะ เอาแล้วก็จะแจกพระต่อไป

* หลวงพ่อท่านได้อธิบายถึงความเป็นมา และวิธีใช้พระของขวัญไว้ดังนี้

บัดนี้ ท่านทั้งหลายทั้งหญิงและชาย ได้เสียเวลาสละให้เป็นส่วนของพระพุทธศาสนาโดยตรง มาสมทบทุนสร้างโรงเรียนพระปริยัติ ที่ท่านได้เสียสละโลกีย์ทรัพย์สร้างโรงเรียนพระปริยัติอย่างนี้ ได้ชื่อว่าทำถาวรวัตถุไว้ในพระพุทธศาสนา เรียกว่าเป็นศาสนสมบัติให้ศาสนาแล้ว ท่านผู้สร้างสมบัติให้ศาสนานั้นแหละ จักเป็นเหตุที่ตั้งให้มีสมบัติไม่รู้จักสิ้นเสื่อม

เหตุนี้ ท่านทั้งหลายที่ได้เสียสละทรัพย์ลงไปแล้ว ๒๕ บาท ๓๐ บาท ๕๐ บาท ตามศรัทธาของตนที่สละลงไปนั้น ก็ได้ชื่อว่าทำผลถาวรให้แก่เจ้าของ เจ้าของทรัพย์นั่นเองได้รับผลต่อไปในภายภาคหน้า ที่ฝากไว้ในพระพุทธศาสนาเช่นนี้ไม่เสื่อมทรมานับชาติไม่ถ้วน เพราะท่านบริจาคของท่านสละทรัพย์จะส่งผลให้ท่าน ในมนุษย์ก็จะส่งผลของมนุษย์ให้ ในทิพย์ก็จะส่งผลที่เป็นทิพย์ให้ ในกามภพนี้จะได้สมบัติในภavnานับประมาณไม่ได้ เหตุนี้ดังนี้ ท่านทั้งหลายได้เป็นผู้อุปถัมภ์พระศาสนาเช่นนี้ ฝ่ายทางพระศาสนาที่ได้รับสมบัติของท่าน ก็จะมีของตอบแทนแก่ท่าน คือของศักดิ์สิทธิ์ชนิดหนึ่ง ซึ่งเราทั้งหลายยังไม่เคยพบไม่เคยเห็นว่าศักดิ์ขนาดนี้ อาจจะเป็นได้จริงหรือคาดคะเนไม่ถูก

ผู้พูดนี้เป็นผู้อารธนาพระพุทธเจ้าในพระนิพพานมีธรรมกายมากด้วยกัน ได้ไปอารธนาพระพุทธเจ้ามานับพระนิพพานไม่ถ้วน นับอสงไขยก็ไม่ถ้วน มาผลิตของขวัญนี้ให้ปรากฏขึ้นให้แก่มนุษย์ ธรรมกายในมนุษย์นี้ ถ้าได้เข้าสมทบด้วยการงานนั้นๆ ท่านทำอย่างไรก็ทำไปตามท่าน พระพุทธเจ้าท่านจัดแจงทำทั้งนั้น ตั้งแต่วันเข้าพรรษาจนกระทั่งวันออกพรรษา วิภาติหนึ่งมิได้หยุดเลย ท่านกระทำความศักดิ์สิทธิ์ของท่าน

พอออกพรรษาแล้ว พอได้อรุณก็สำเร็จความประสงค์ของท่านในการผลิตของขวัญองค์ต้นทรงรับสั่งว่า “ของศักดิ์สิทธิ์นี้บังเกิดเป็นครั้งแรกในโลก” แล้วก็จับพระโอษฐ์ทีเดียว

เมื่อรับสั่งดังนี้แล้วเราก็คำนวณว่า ศักดิ์สิทธิ์เพียงแค่นี้ คำนวณไม่ถูก ผู้พูดนี้ก็ได้ลงมือแจกในวันแรม ๖ ค่ำ เป็นวันเกิดของผู้พูดนี้ ได้แจกของขวัญออกไป อัจฉรย์ต่างๆ ความศักดิ์สิทธิ์ของขวัญนั้น

๑ พระท่านเปล่งรัศมีได้

ผู้ได้รับไปนางเขียวบางเฒ่าอายุ ๘๐ ปีกว่า ได้รับพระเอาไปแล้วเอาไปไว้บนหลังมุ้ง พอค่ำลงเท่านั้นเปล่งรัศมีสว่างเต็มช่อง พวกคนตกตะลึงเพราะไม่รู้เรื่องอะไรกัน ทะเลือกทะเลี้ยไปตาม

* คำอธิบายพระของขวัญของหลวงพ่อดปากน้ำ = พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในการที่พระเถระวัดปากน้ำได้รับพระราชทานเลื่อนและแต่งตั้งสมณศักดิ์ ในพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๐๘